

[Poul Dam.]

ind i situationer, som de meget dårligt kan mestre. Jeg mener derfor stadig væk, at en bøn hører hjemme i et frivilligt fællesskab, men ikke i skolen.

For øvrigt vil jeg gerne tilføje, at jeg tror, at undervisningsministeren skylder os et svar på, hvad hun mener om dette spørgsmål.

Freddy Madsen (DKP):

Jeg fik intet svar på, hvordan man skulle forstå de modsigelser, der er imellem undervisningsministerens standpunkter af 16. oktober og så dem i dag. Jeg må sige, at jeg forstår også den vanskelige situation, undervisningsministeren er i. Til gengæld bliver vi nødt til at drage den konklusion heraf, at på meget væsentlige områder har undervisningsministeren forladt sine standpunkter af 16. oktober, og at det er det, hun har fremført her i tinget i dag, der er gældende.

(Kort bemærkning).

Poulsgaard (FP):

Hvad man i barndommen nemmer, man ej i alderdommen glemmer.

Det skuffer mig dybt at høre, at hr. Poul Dam, som jeg anser for at være en meget intelligent person, kunne fremføre de synspunkter, han her gav udtryk for, for det er det samme som at sige, at man vil kristendommen til livs, for hvis ikke børnene lærer det i skolen, hvor skulle de så lære det hene? Det er af det, man lærer i skolen, der skal dannes livsværdier, og jeg vil give hr. Chr. Christensen ret i, at hvis fremskridtspartiets skolepolitik bliver fulgt, så ville de problemer, som hr. Poul Dam omtalte, ikke kunne opstå, for så ville forældre, der ikke ønskede, at deres børn skulle have kristendomskundskab, kunne få dem fritaget, lige så vel som de forældre, der ikke ønskede, at deres børn skulle have seksualvejledning, også kunne få dem fritaget. Men det er en farlig tendens i tiden, at man fuldstændig har slettet alt, hvad der hedder kristen etik.

(Kort bemærkning).

Lysholt Hansen (S):

Når ministeren svarer mig, at man kan have forskellig opfattelse af, hvorledes man bringer sine synspunkter frem, så må jeg sige, at det naturligvis er rigtigt. Hvis man ikke lige netop er undervisningsminister, og hvis man ikke lige netop har sagt, at man lægger meget, meget vægt på denne sag som noget, der er meget generende, måske ødelæggende for ånden i skolen, så lader man ikke en sådan informering ske gennem en embedsmand i et interview, nej, undskyld, lad mig sige: gennem den højeste embedsmand i folkeskolen i et interview. Hvis ikke ministeren griber ind på normal vis med den indstilling, ministeren har til dette problem, og som kom til udtryk i spørgetiden, efter at det var rejst i Berlingske Tidende af hr. Baunsbak-Jensen, hvis ikke ministeren griber ind på den måde, som jeg her har nævnt, må jeg konstatere, at ministeren altså ikke tillægger den situation, som har givet anledning til så alvorlige og lange drøftelser, den vægt, som jeg har troet, og som jeg tror, danske lærere har troet at ministeren lagde på denne sag.

Hvis ikke ministeren følger normal praksis for den, der beklæder et embede, i en sådan sag, så kan danske lærere altså tage det ganske roligt; så var denne debat ikke det, som ministeren egentlig mente den skulle være.

(Kort bemærkning).

Maigaard (SF):

Jeg vil gerne understrege vores ønske om, at ministeren svarer på det spørgsmål, som sidst hr. Poul Dam har rejst, spørgsmålet om den fælles bøn. Det skyldes, at der jo ikke har været det citat fra Unge Pædagoger, som vi ikke har skullet bære jernbyrd på. Og det har så kunnet skabe det indtryk, at ministeren, og at man i regeringen lægger megen vægt på det dér med indoktrinering, men det er jo svært at blive overbevist her-